

2e officiële Spaniel Working Test: vissen naar dummy's

De redactie van 'De Jachthond' nodigde de organisatie van de Spaniel Working Test (SWT) uit om een artikel te schrijven. Mijn naam valt 'omdat ik zo moedig ben'. Ik ben er namelijk voor de 2e keer bij met... een Wetterhoun. Ik voel me vereerd, maar ook onwennig hierover. De spaniel is niet bepaald mijn specialisme. Het wordt daarom een impressie vanuit een ander blikveld.

De Jachtcommissie SUN organiseerde 7 maart jl. alweer de 2e officiële (Orweja) Spaniel Working Test, deze keer in Meijel. In het welkomstwoord is er vanzelfsprekend aandacht voor het rondwarende coronavirus. Het is het gesprek van de dag. We spreken af dat we geen handen schudden. Het voelt vreemd, een hand is meer dan een begroeting, het toont ook dankbaarheid en respect. We lossen het op met ellebogen tegen elkaar houden.

Deze keer zijn we te gast bij de forellenvijvers van De Peelvisser. Een prachtig gevarieerd terrein met vele mogelijkheden. Goed voor de lijn ook, want de verschillende proeven liggen een stuk uit elkaar. Gelukkig blijven we droog bij alle wandelingen en het gebruikelijke wachten bij de proeven. Na weken van regen, veel regen, is deze ene dag niet alleen droog, maar zelfs zonnig!

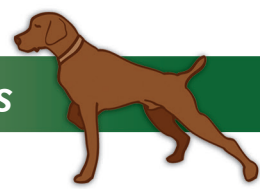
Zoals gezegd is dit de 2e officiële SWT, al is het fenomeen an sich niet nieuw. De Jachtcommissie SUN organiseert al langer Working Testen en veldwedstrijden. Zij zijn dan ook zeer bedreven in het organiseren van wedstrijden en het bedenken van proeven. De wedstrijden zijn altijd weer goed georganiseerd, vol gezelligheid, en met ervaren keurmeesters die zoveel als mogelijk het werken beoordelen naar de aard van het ras. Ook deze keer ervaar ik dat weer zo.

Het overgrote deel van de deelnemers heeft een Engelse Springer of Cocker Spaniel. Toch voelen de voorjagers met een minder voor de hand liggende Spa-

niel, of zoals ik met een ras uit categorie II.B, zich net zo welkom.

Voordat ik naar de proeven ga, eerst nog de snelle samenvatting van dit type wedstrijd: Doel is de werkkwaliteiten van de drijvende hondenrassen te testen. Er wordt niet gejaagd op wild, er wordt met dummy's gewerkt.

De beoordeling vindt plaats op het werk voor het schot, de schakeling van jagen naar apport en het apport zelf. De klasse-indeling is gelijk aan OWT's, te weten Starters, Novice en Open klasse. Het gaat om 4 niet gestandaardiseerde proeven met een of meer apporten.

De proeven

Proef 1 begint met het uitjagen van een lange strook met volop bramen. In het naastgelegen weiland staat een lokstal en dat is een fikse afleiding voor de hond die de bramen verlaat. In de bramenstrook valt het eerste schot. Na het apport valt een tweede schot, waarna alleen maar een plons is te horen. Het apport valt buiten het zicht van de hond in het water. Complexiteit bij deze proef is de lokstal en het apport uit zicht.

Bij proef 2 moet een smalle rietkraag uitgejaagd worden rond een greppeltje. De moeilijkheid is hier dus de hond erin te houden want het naastgelegen bos is ook heel interessant. Aan het einde van de strook volgt een markeerapport. Tijdens het uitjagen van de volgende strook valt een schot waarna een verloren zoek volgt.

Dan weer volop bramen bij proef 3, flinke proppen met grote lussen. Het veld is niet heel groot en al snel komt het paadje voor voorjager en keurmeester uit bij een bruggetje naar een weiland. Vanaf het bruggetje springt een konijn af en 'vlucht' in het jachthutje. Aansluitend volgt een schot en een markeerapport. Daarna vervolgt de proef in het achterste deel van het bramenveld.

Vanachter een camouflagenet klinkt een schot en de hond dient op een verloren zoek te worden ingezet. Lastige factoren zijn natuurlijk het springkonijn, maar ook de beide jachthutjes kunnen afleiding zijn voor met name de jongere honden.

Voor de variatie is proef 4 ook in de bramen, al is het wel lichtere dekking. Na een slingerpaadje door het veld, stelt de voorjager zich op bij een aangewezen inzetplaats. Na het schot lanceert een zinger-winger de dummy een flink eind het veld op. Op zich hoeft dit geen moeilijke proef te zijn, al kan de zinger-winger een afleidende factor zijn.

Deelnemers en uitslagen

Het deelnemersveld bestaat uit 23 combinaties, verdeeld over de diverse klassen: 6 bij de Starters, 5 bij de Novice en 12 bij de Open klasse.

De variatie aan rassen is helaas zeer beperkt met 13 Engelse Springer Spaniels, 9 Engelse Cocker Spaniels en 2 Wetterhounen.

Op deze plek wil ik dan ook maar eens benadrukken voor welke rassen deze SWT's open staan, in de hoop volgende keer meer rassen te zien. Dat zijn:

RubriekII.A : Cocker Spaniels:

Engelse Cocker Spaniel

RubriekII.B: Waterspaniels:

Amerikaanse Water Spaniel
Barbet

Ierse Water Spaniel
Wetterhoun

RubriekII.C: Overige Spanielrassen:
Clumber Spaniel
Duitse Wachtelhond
Engelse Springer Spaniel
Field Spaniel
Sussex Spaniel
Welsh Springer Spaniel

De uitslagen dan. Maar liefst 13 combinaties krijgen een certificaat, een mooi aantal, te weten 6 in de Open klasse, 5 bij de Novice (allemaal!) en 2 bij de Starters.

Top 3 van de Open Klasse:

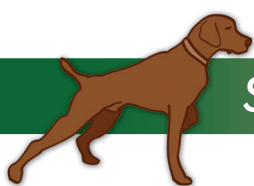
1	Fire Flame of ArtemisJoy (Jay)	Engelse Cocker Spaniel	Femke Lagaaij	71 pnt.
2	Guus v.d. Peelbaan	Engelse Springer Spaniel	Vincent van Dongen	70 pnt.
3	Shangarrilyn Bisto	Engelse Cocker Spaniel	Jolanda Kroot	67 pnt.

Top 3 van de Novice:

1	Ringo Van Het Bramendal	Engelse Springer Spaniel	Mario Geens	78 pnt.
2	Darcy of the South-West County	Engelse Springer Spaniel	Geralda v/den Brink	68 pnt.
3	Guus v/d Waterlandspolder (Otis)	Engelse Cocker Spaniel	Femke Lagaaij	67 pnt.

Top 2 van de Starters:

1	Luna	Engelse Springer Spaniel	Jack Antonissen	57 pnt.
2	Caerfyrddin Perfect Storm	Engelse Cocker Spaniel	Thomas Willaschek	42 pnt.

Gefeliciteerd allen! Een bijzondere vermelding is wel op zijn plaats: Naast Femke Lagaaij behaalt ook Jack Antonissen met twee honden een certificaat, heel knap!

Al met al is het een zeer geslaagde dag, met mooi weer, goed gezelschap en mooie resultaten. De organisatie, keurmeesters, helpers en andere vrijwilligers hebben weer een fantastische

wedstrijddag neergezet.

Tekst: Anita Hoogendoorn

Foto's: Diana Marijnissen-Fens en Yvonne Knappers

Impressie van Anita Hoogendoorn, met 'vreemde eend in de bijt' Jeppe

Wetterhoun Jeppe en ik doen voor de 2e keer mee aan de SWT. Deze keer zijn we niet de enige vreemde eend in de bijt, want mijn goede vriendin Elly van der Helm doet mee met Wiep, de zus van Jeppe.

Mijn doel is minder nullen dan vorig jaar. Dat klinkt vreemd... Er is simpelweg weinig meer te behalen. Punten voor het schot zullen we nooit krijgen omdat we voor het jagen gekeurd worden als een Spaniel. Zelfs al gaat het na het schot perfect, dan is dat nog niet voldoende om een certificaat te behalen want het zwaartepunt ligt op het jagen.

Waarom doe ik dit dan, kun je je afvragen. We zijn nu eenmaal ingedeeld bij de Spaniels... En tsja, ook om het werken door de Wetterhounen weer te laten zien aan keurmeesters. Daarbij is het ook erg leuk. Het zijn mooie, relaxte, goed georganiseerde dagen met een goede sfeer.

Mijn groep begint bij proef 3. Jeppe heeft al snel door dat er geen wild zit, denkt 'jouw paadje is veel makkelijker' en komt achter mij aan. Ik stuur haar weer naar de bramen. We komen aan bij het bruggetje met het springkonijn. Jeppe is steady, hoera! Vorig jaar ging ze nog los op het springkonijn. Dan schot en markeer. Ze loopt er iets overheen, komt terug, tikt de dummy aan, en ziet dan ineens de helpers in het jachthutje. 'Haaaaai, gezellig hier!' De dummy krijgt geen aandacht meer. Bij de verloren zoek gaat ze snel diep en de leurmeester vraagt dan ook of ik haar kan sturen. Ja hoor. Zitfluit, bam, zitten, naar links, en gaan. Ze vindt al

Jeppe

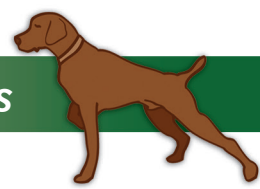
snel de dummy, springt mooi over de bramenproppen naar mij toe, totdat ze doorheeft dat ook daar in het hutje een helper zit. 0 punten...

Proef 4. Met de lichte dekking gaat het jagen al beter dan bij de vorige proef. Samen teruglopen naar een andere inzetplaats. Tijdens het lopen een schot, bam, zit. Hier hebben we veel op getraind en ze doet het! De zinger-winger lost de dummy. Jeppe blijft mooi zitten tot haar cue. Ze markeert netjes, tikt de dummy aan, en 'hé, helpers bij dat gekke apparaat, leuk'. Nee, niet leuk. Ik fluit haar in en zet haar direct weer in, en streng ook. Zoef heen, zoef terug, netjes zittend afgeven. Ze kan het wel. Een piepklein beetje punten.

Dan proef 1. We lopen samen in de bramen, en daardoor laat zij ook wat meer actie zien. Dat valt niet tegen. Een schot, zit, steady, dummy binnen. Ver-

der jagen. Een schot, zit, geen dummy te zien. Omdat het mij verteld is, let ik op de plons. Door het omgevingsgeluid slaat Jeppe er helemaal niet op aan. We lopen samen op naar het water. Helaas heeft ze extra commando's nodig, terwijl ze normaliter echt goed apporteert uit water. De dummy komt binnen. Alweer beter dan de vorige proef, toch weer heel weinig punten.

De laatste dan, proef 2. Dit moet de onze worden; de rietkraag maakt het een echte 'wetterproef'. Ik zet Jeppe in en inderdaad, ze gaat gelijk zoeken. Greppeltje over en weer terug, nog eens. Aan het eind van de rietkraag valt een schot en de dummy valt zodanig dat het voor haar een markeer is. Deze keer gaat ze niet uit zichzelf zitten, het blijft bij houdbaar inspringen. Ze krijgt haar cue en werkt het apport netjes af. Door naar de volgende strook. Weer een schot, en dan een verloren

zoek in een bosje. Ik zie de dummy liggen, geef een lijn en ze gaat er recht op af. Met de dummy in de vang kijkt ze nog even om zich heen, 'jaaaaa daar zie ik weer een helper, maar nee, ik ga naar de baas', YES! Weer beter dan de vorige proef. Goed gejaagd, werkwijze Wetterhoun, beide apporten binnen zonder naar helpers toe te trekken, enige fout is houdbaar inspringen, en dan toch maar 11 van de 20 punten. Dat geeft wel aan hoe moeilijk het is voor ons.

Aan het eind van de dag tel ik mijn zegeningen: ten opzichte van vorig jaar

is Jeppe veel beter. Ze is erg steady op schot en op springkonijn, ze laat zich dirigeren, ze werkt de apporten netjes af en de laatste proef deed ze heel goed. Jeppe is een echte praktijkhond wat maakt dat 'jagen' op dummy's in wedstrijdcontext een leerpunt is. Ook het appèl in combinatie met jagen mag nog beter. Wat vooral beter moet, is het negeren van helpers. Kort na deze wedstrijd sta ik aan de vooravond van een doorbraak met een nieuwe aanpak in een OWT-workshop. Ik heb dus goede hoop, vooral omdat dit het enige echte ingesleten trainingsprobleem is,

verder gaat het heel goed qua training en opbouw.

Voor Wiep is het de allereerste wedstrijd en dat is best spannend. Ondanks de lage scores heeft ze toch ook mooie dingen laten zien. Ze is een actieve jager, apportiert prima en werkt de apporten ook netjes af.

We trainen allebei rustig verder voor betere resultaten. Wat hierbij verder kan helpen, is een werkstandaard. De Wetterhoun heeft geen werkstandaard en daarom heb ik recent initiatief hiertoe genomen en een concept opgesteld. Een breed scala aan ervaringsdeskundigen en functionarissen in de jachtwereld heeft meegedacht en al hun input is verwerkt. Ik heb goede hoop dat deze in de zomer wordt vastgesteld.

Het geeft keurmeesters een waardevol inzicht in hoe de Wetterhoun behoort te werken en daarmee handvatten om naar waarde te keuren. Door hun bouw en temperament verschilt een Wetterhoun nu eenmaal enorm met een Engelse Springer Spaniel of Engelse Cocker Spaniel.

Terug naar mijn doel: minder nullen dan vorig jaar. Toen twee, deze keer een nul dus ik zeg check! Geen certificaat, toch een topdag!

Alle winnaars en keurmeesters